

Γραικίς.

δέποτε δόγματος και ἂν ἦναι, σπανίως δὲ εἶναι μουσουλμάναι, ὅπως ἀγοράζουσιν, ἀρπάζουσι και ζωγροῦσι τοὺς θυμοειδεστέρους τῶν ἵππων, και τὰς συναγελάζουσιν ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἄλλὰ τὸ συμφόρημα τοῦτο δὲν εἶναι ἐθνικὸς χαρακτήρ· και ἂν ἐκ τῆς συμμίξεως ταύτης διαφόρων φυλῶν γεννῶνται τέκνα ὁμοιάζοντα τὰς μητέρας, τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο δὲν ἀπαντᾶται εἰμὴ εἰς μόνας τὰς μεγάλας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας πόλεις, ὅπου οἱ πλούσιοι συγκροτοῦσι χαρέμια. Εἰς δὲ τὴν λοιπὴν Τουρκίαν, και τὴν Ἀσίαν μάλιστα! . . . Ἀπαραλλάκτως σώζονται οἱ ἀποτρόπαιοι ἐκεῖνοι χαρακτῆρες τοῦ προσώπου, οἵτινες ἀνῶρθωσαν τὰς τρίχας τῶν Βυζαντινῶν ὅτε κατὰ πρῶτον εἶδον τοὺς προγόνους τῶν καθ' ἡμᾶς Τούρκων.

Κατοικοῦσα ἐκ νεότητός μου εἰς τὴν Τουρκίαν, περιηγηθεῖσα πολλὰς πόλεις και κώμας και χωρία, πολλάκις ἐπισκεφθεῖσα και ἀδιακόπως ἐπισκεπτομένη χαρέμια, και σχέσεις ἔχουσα οἰκειότητος μετὰ πλείστων Ὀθωμανίδων, ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ βεβαιώσω ὅτι ψευδῆ και ἀνυπόστατα εἶναι ὅσα ἐλέχθησαν και ἐγράφησαν μέχρι τῆς σήμερον περὶ τῆς ὑπερτερίας τοῦ κάλλους τῶν Ὀθωμανίδων. Και διὰ νὰ σὲ πείσω ἔτι μᾶλλον, σὲ στέλλω τίσσασα ἀπεικονίσματα γυναικῶν ὄχι κατὰ φαντα-

σίαν ἀλλὰ πράγματι ὑπαρχουσῶν ἐνταῦθα, παριστάνοντα τὸ μὲν Γραικίδα, τὸ δὲ Ὀθωμανίδα, τὸ τρίτον Ἀρμενίαν, και τὸ τέταρτον Ἰουδαίαν. Ἀφιερῶν δὲ εἰς σὲ και εἰς τὴν φιλοκαλίαν τῶν ἀναγνωστῶν σου ν' ἀποφανθῶσι ποῖον τὸ ὠραιότερον. Τοῦτο μόνον σὲ λέγω, ὅτι τὸ μὲν τῆς Ὀθωμανίδος, πρωτότυπον ἔχει μίαν τῶν θρυλλουμένων ὠραιότερων, τὰ δὲ τρία ἄλλα, γυναικῆς, δὲν λέγω ἐκ τῶν τυχαίων, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι δὲν δακτυλοδεικτοῦνται διὰ τὸ κάλλος.

Σ. Κ.

(*Ἐπιτεταὶ τὸ τέλος.)

ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ.

(Συνέχεια. Ἰδὲ φυλλάδ. 196 και 197.)

—οοο—

Ἐπὶ ἐξ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἐπανελάβον τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, χωρὶς δισόλου νὰ ἐνθυμηθῶσιν ὅτι ἐγίνοντο πρὸς τοὺς ἀναγνώστας φορτικαί. Θέλεις νὰ πείσης τοὺς ἄλλους; ἔλεγέ ποτε σοφός τις ἐπαναλάμβανε ἀδια-